

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Ἀθήναις τῇ 8 Δεκεμβρίου 1945

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 296

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Συντακτικαὶ Πράξεις

Σ. Π. 78. Περὶ παρατάσεως προθεσμιῶν τινων κλπ. τῶν ὑπ' ἀριθ. 24)1945, 58)1945 καὶ 59)1945 Συντακτικῶν Πράξεων 1

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

A. N. 711. Περὶ συστάσεως Ὑπουργείου Πολιτικοῦ Συντονισμοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ. 2

A. N. 712. Περὶ προσθήκης παραγράφων 13 καὶ 14 εἰς τὸ ἄρθρον 11 τοῦ A. N. 965)37 «περὶ ὁργανώσεως τῶν Δημοσίων Νοσηλευτικῶν καὶ Ὑγειονομικῶν Ἱδρυμάτων» 3

A. N. 713. Περὶ αὐθεντικῆς ἐρμηνείας τοῦ A. N. 393) 1945 καὶ ἄλλων διατάξεων περὶ συνθέσεως προσωρινῆς διοικήσεως τῆς Γεν. Συνομοσπονδίας Ἑργατῶν Ἑλλάδος 4

A. N. 714. Περὶ ἰδρύσεως Ἀρχηγείου τῆς Ἀγροτικῆς Ἀσφάλειας 5

A. N. 715. Περὶ τακτοποιήσεως πληρωμῆς ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου δι' ἐπιχορήγησιν πρὸς τὸ Σώμα Ἑλληνίδων Ὁδηγῶν 6

A. N. 716. Περὶ ἐπιβολῆς προσθέτου τέλους 10 ο) εἰς τῶν εἰσιτηρίων τῶν Κινηματογράφων τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης ὑπὲρ τοῦ Κρατικοῦ Θεάτρου Θεσ/νίκης 7

A. N. 717. Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων ἀσφαλιζόντων τοὺς ἀποσπασμένους Δημοσίους ὑπαλλήλους κλπ. ἐκ κυρίων καθηκόντων τῶν εἰς ἄλλας δημοσίας ὑπηρεσίας κλπ. 8

A. N. 719. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως νόμων τινῶν περὶ φόρων καταναλώσεως 9

A. N. 720. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν τινων Νόμων 10

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ ὑπ' ἀριθ. 78.

Περὶ παρατάσεως προθεσμιῶν τινων κλπ. τῶν ὑπ' ἀριθ. 24)1945, 58)1945 καὶ 59)1945 Συντ. Πράξεων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β' ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Ἡ προθεσμία τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 8 τῆς ὑπ' ἀριθ. 59)1945 Συντακτικῆς Πράξεως «περὶ καθορισμοῦ τῆς ὁργανικῆς συνθέσεως τῶν Δημοσίων ἢ Δημοσίου χαρακτῆρος Ὑπηρεσιῶν», πρὸς κρίσιν τῶν ἐν τοῖς παραγράφοις 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 7 τῆς αὐτῆς Συντακτικῆς Πράξεως ἀναφερομένων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν παραινέται, διὰ μὲν τοὺς ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρετάς τῶν Κεντρικῶν Ὑπηρεσιῶν τῶν Ὑπουργείων μέχρι τέλους Ἰανουαρίου 1946, διὰ δὲ τοὺς λοιποὺς ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρετάς μέχρι τέλους Φεβρουαρίου 1946.

Ἄρθρον 2.

Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 παρ. 3 τῆς Συντακτικῆς Πράξεως ὑπ' ἀριθ. 59)1945 «περὶ ὁργανικῆς συνθέσεως Δημοσίων κλπ. ὑπηρεσιῶν» καθιερούμενον δικαίωμα ποσטיμῆσεως ἀπολυθέντων τῶν δυνάμει ταύτης ὑπαλλήλων πρὸς κατάληψιν κενῶν θέσεων ἰσχύει καὶ ὑπὲρ τῶν ὑπαλλήλων, ὧν ὁ διορισμὸς ἀκυροῦται διὰ τυπικοὺς λόγους, ἐφ' ὅσον οὗτοι ὑπηρετήσαν εἰς τὴν θέσιν ἐξ ἧς ἀπελύθησαν ἐπὶ ἐξ τούλάχιστον μηνῶς.

Ἄρθρον 3.

Ἡ προθεσμία τοῦ ἄρθρου 3 τῆς ὑπ' ἀριθ. 24)1945 Συντακτικῆς Πράξεως «περὶ ἀποκαταστάσεως ἀπολυθέντων δημοσίων ὑπαλλήλων κλπ., προκειμένου περὶ ἀπολυθέντων δημοσίων ὑπαλλήλων κλπ., ὑπαγομένων εἰς τὰς διατάξεις τῆς ἄνω Συντακτικῆς Πράξεως, ὅτινες διέμενον εἰς τὴν πενιέριαν Κρήτης κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἰσχύος τῆς ἄνω Συντακτικῆς Πράξεως, παρατείνεται ἐπὶ δύο μηνῶς, ἀρχομένου ἀπὸ τῆς ἐνάξεως τῆς ἐσχόσης τῆς παρούσης.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τῆς ὑπ' ἀριθ. 58)1945 Συντακτικῆς Πράξεως «περὶ ἐκκαθαρίσεως τῶν Νομοθετημάτων τῆς περιόδου τῆς ἐθνικῆς κατοχῆς» ὀριζομένη ἐξάμηνος προθεσμία παρατείνεται μέχρι τέλους Μαρτίου 1946.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης Συντακτικῆς Πράξεως ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της εἰς τὴν Ἑφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Δεκεμβρίου 1945.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ, ΕΜΜ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ, Ι. ΣΟΦΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΗΡ. ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, ΣΤ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ, Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ—ΝΟΒΑΣ, ΑΔ. ΜΥΛΩΝΑΣ, Γ. ΒΟΡΑΖΑΝΗΣ, Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ, Δ. ΜΑΧΑΣ, Γ. ΜΠΟΥΡΔΑΡΑΣ,

ΕΥΣΤ. ΜΑΛΑΜΙΑΔΑΣ, Α. ΙΑΣΩΝΙΑΝΗΣ, ΙΩ. ΠΕΛΤΕΚΗΣ, Ν. ΜΑΝΟΥΣΗΣ, Θ. ΜΑΝΕΤΤΑΣ, Π. ΕΥΡΙΠΑΙΟΣ, Μ. ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ, Ν. ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ.

Εθεωρήθη και ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Δεκεμβρίου 1945.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΚΩΝΣΤ. ΡΕΝΤΗΣ

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(2)

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 711.

Περὶ ουστάσεως Ὑπουργείου Πολιτικοῦ Συντονισμοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Ἰδρύεται Ὑπουργεῖον Πολιτικοῦ Συντονισμοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ. Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο ἀνήκει ὁ Πολιτικὸς Συντονισμὸς τοῦ Κυβερνητικοῦ ἔργου καὶ ἡ ἐναρμόνισις τῆς Νομοθετικῆς Πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ Ὑπουργὸς παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ μετέχει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς Νομοπαρασκευαστικῆς ἐξ Ὑπουργῶν Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Δεκεμβρίου 1945.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ, ΕΜΜ. ΤΣΟΥΛΕΡΟΣ, Ι. ΣΟΦΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΗΡ. ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, ΣΤ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ, Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ—ΝΟΒΑΣ, ΑΔ. ΜΥΛΩΝΑΣ, Γ. ΒΟΡΑΖΑΝΗΣ, Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ, Γ. ΜΠΟΥΡΑΔΡΑΣ, ΕΥΣΤ. ΜΑΛΑΜΙΑΔΑΣ, Ι. ΠΕΛΤΕΚΗΣ, Θ. ΜΑΝΕΤΤΑΣ, Π. ΕΥΡΙΠΑΙΟΣ, Ν. ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ, Γ. ΠΑΠΗΔΑΣ.

Εθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Δεκεμβρίου 1945.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΚΩΝΣΤ. ΡΕΝΤΗΣ

ΑΝΤΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 712

(3)

Περὶ προσθήκης παραγράφων 13 καὶ 14 εἰς τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Α. Ν. 965/37 περὶ ὁργανώσεως τῶν Δημοσίων Νοσηλευτικῶν καὶ Ὑγειονομικῶν Ἰδρυμάτων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Α. Ν. 965/37, μετὰ τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Α. Ν. 2369/40 προστεθείσας εἰς αὐτὸ παραγράφους 9, 10, 11 καὶ 12 προστίθενται καὶ αἱ κάτωθι παραγράφαι 13 καὶ 14 ἔχουσαι ὡς ἐξῆς :

α13. Ὑποψήφιοι Διευθυνταί, Ἐπιμεληταί καὶ βοηθοὶ κλινικῶν, ἐργαστηρίων καὶ ἰατρειῶν σὺν τῇ αἰτήσῃ αὐτῶν ὑποβάλλουσι καὶ γραμματίον καταθέσεως εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, προκειμένου περὶ Διευθυντῶν δραχ. 10.000, προκειμένου περὶ ἐπιμελητῶν δραχ. 5.000 καὶ προκειμένου περὶ βοηθῶν δραχ. 2.000. Τὸ προῖόν τοῦ γραμματίου τούτου ἀναλαμβάνεται ὑπὲρ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου μετὰ τὸ πέρασ τῶν ἐξετάσεων ἢ τῆς κρίσεως καὶ κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιστημονικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐφ' ὅσον ὁ ὑποψήφιος συμμετέσχει εἰς τὸν διαγωνισμόν. Τὸ προῖόν τῶν γραμματίων κατανέμεται, προκειμένου περὶ Διευθυντῶν, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν ἐξόδων γραφείου, ἐξ ἴσας εἰς τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου, πλὴν τοῦ εισηγητοῦ ὅστις λαμβάνει ἐπὶ πλεόν δραχμ. 5.000 προκειμένου, δὲ περὶ ἐπιμελητῶν καὶ βοηθῶν, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν ἐξόδων γραφείου ἐξ ἴσας εἰς τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου.

14. Τὸ Ἐπιστημονικὸν Συμβούλιον χρησιμοποιοῖ ὡς γραμματεῖα αὐτοῦ διὰ τὴν τήρησιν τῶν πρακτικῶν καὶ τὴν διεκπεραίωσιν τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ ὑπάλληλον τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς ὀριζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ ἐν ᾗ ὀρίζεται καὶ ἡ μηνιαία ἀποζημίωσις αὐτοῦ.

Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη θέλει βαρύνει τὸ κεφάλαιον τῶν γραφικῶν ἐξόδων ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν γραμματίων.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Α. Ν. ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθῇ σέται δὲ εἰς τὴν Βουλὴν ἀμα συνερχομένην.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Δεκεμβρίου 1945.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ, ΕΜΜ. ΤΣΟΥΛΕΡΟΣ, Ι. ΣΟΦΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, ΣΤ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ, ΑΔ. ΜΥΛΩΝΑΣ, Γ. ΒΟΡΑΖΑΝΗΣ, Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ, Α. ΜΑΧΑΣ, Χ. ΕΥΕΛΠΙΑΔΗΣ, ΕΥΣΤ. ΜΑΛΑΜΙΑΔΑΣ, Α. ΙΑΣΩΝΙΑΝΗΣ, Γ. ΚΑΙΤΑΛΗΣ, Ι. ΠΕΛΤΕΚΗΣ, Θ. ΜΑΝΕΤΤΑΣ, Π. ΕΥΡΙΠΑΙΟΣ, Ν. ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΣ, Α. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ, Γ. ΠΑΠΗΔΑΣ, Ν. ΚΡΑΣΑΔΑΚΗΣ.

Εθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Δεκεμβρίου 1945.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΚΩΝΣΤ. ΡΕΝΤΗΣ

(4)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 713.

Περὶ αὐθεντικῆς ἐκμνηστείας τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 393/19 καὶ ἄλλων διατάξεων περὶ συνθέσεως προσωρινῆς διοικήσεως τῆς Γενικῆς Συνμοσπονδίας Ἑργατῶν Ἑλλάδος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

1) Ἡ προθεσμία τῶν πεντήκοντα (50) ἡμερῶν τὴν ὁποῖα ὥρισεν ἡ κατ' ἐξουσιοδότησιν τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 320/19 ἐκδοθεῖσα ὑπ' ἀριθ. 24792/23.10.45 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑργασίας διὰ τὴν συγκρότησιν τῆς προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Γενικῆς Συνμοσπονδίας Ἑργατῶν Ἑλλάδος, παρατείνεται ἐπὶ δέκα πέντε (15) εἰσέτι ἡμέρας ἀπὸ τῆς λήξεώς της.

2) Ἡ ἀληθὴς ἐννοια τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ ἀριθ. 393/45 Ἀναγκ. Νόμου, εἶναι ὅτι ὁ Ὑπουργὸς Ἑργ

σίας δι' αποφάσεων του δύναται νὰ προβαίνει εἰς ἀνασύνθεσιν τῆς προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας Ἑργατῶν Ἑλλάδος καὶ δι' ἐκλογῆς ἧς ὁ τρόπος διενεργείας ἐν γένει καὶ δὴ ἡ κατανομή τῶν ἐδρῶν κλπ., δύναται νὰ καθορίζεται διὰ τῶν αὐτῶν αποφάσεων του.

3) Ἡ κατὰ τὴν παρ. 6 τοῦ ἄρθρου 2 τῆς κατ' ἐξουσιοδότησιν τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 620)1945 ἐκδοθείσης ὑπ' ἀριθ. 24792)23-10-45 αποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑργασίας προβλεπόμενη ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ εὐρίσκεται ἐν ἀπαρίτῳ παρόντων τοῦ Προέδρου αὐτῆς Δικαστοῦ καὶ πέντε εἰσέτι ἐκ τῶν λοιπῶν μελῶν, αποφασίζει δὲ κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων κατὰ τὴν συνεδρίασιν μελῶν, νικώσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

4) Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσίευσώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Δεκεμβρίου 1945.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ μέλη

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ, ΕΜΜ. ΤΣΟΥΛΕΡΟΣ, Ι. ΣΟΦΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΗΡ. ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ—ΝΟΒΑΣ, ΑΛ. ΜΥΛΩΝΑΣ, Γ. ΒΟΡΑΖΑΝΗΣ, Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ, Δ. ΜΑΧΑΣ, Γ. ΜΠΟΥΡΔΑΡΑΣ, ΕΥΣΤ. ΜΑΛΑΜΙΔΑΣ, Α. ΙΑΣΩΝΙΑΝΗΣ, Γ. ΚΑΡΤΑΛΗΣ, Ι. ΠΕΛΤΕΚΗΣ, Ν. ΜΑΝΟΥΣΗΣ, Π. ΕΥΡΙΠΑΙΟΣ, Ν. ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΣ, Δ. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ, Γ. ΠΑΠΠΑΣ, Ν. ΚΡΑΣΑΔΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Δεκεμβρίου 1945.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΚΩΝΣΤ. ΡΕΝΤΗΣ

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 714.

Περὶ ἰδρύσεως Ἀρχηγείου τῆς Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Ἰδρύεται Ἀρχηγεῖον τῆς Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας, ἐδρεύον ἐν Ἀθήναις.

2. Καθήμενον Ἀρχηγὸν τῆς Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας ἀνατίθενται διὰ Β. Δ., ἐκδιδομένου μετ' ἀποφασίν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, εἰς ἀνώτατον ἀστυνομικὸν ὑπάλληλον ἐν ἐνεργείᾳ ἢ συνταξιοῦχον ἢ εἰς ἀνώτατον ἀξιωματικὸν τοῦ Στρατεύματος ἢ τῆς Χωροφυλακῆς ἐν ἐνεργείᾳ ἢ ἀποστρατεία.

3. Ἀνώτατος ἀξιωματικὸς ἐν ἐνεργείᾳ, εἰς ὃν ἤθελον ἀνατεθῇ τὰ καθήκοντα τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας, θεωρεῖται ὡς ἀνεξάρτητος Ἀρχηγὸς αὐτῆς.

Ἄρθρον 2.

1. Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας διατελεῖ ὑπὸ τὸν ἀποκλειστικὸν ἑλεγχὸν τοῦ ἐπὶ τῆς Δημοσίας Τάξεως Ὑπουργοῦ. Οὗτος ἀναίετ' αὐτοῦ τὴν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν, ἢ ἀπασὶ καὶ ἐπὶ τῶν ἀνωτάτων ὑπαλλήλων τοῦ Σώματος τῆς Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

2. Ὁ Ἀρχηγὸς δύναται τῇ ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δημοσίας Τάξεως Ὑπουργοῦ νὰ ἐκδίδῃ ἐκάστοτε διαταγὰς καὶ κανονισμοὺς ἀναγκαζομένους εἰς τὴν διοίκησιν τῆς δυνάμεως τοῦ Σώματος, τὴν ἐπιθεώρησιν αὐτῶν, τὴν στολὴν καὶ ὅπλισμόν αὐ-

τῶν καὶ πάσης φύσεως διαταγὰς καὶ κανονισμοὺς σχετιζομένους πρὸς τὴν ἀγροτικὴν ἀσφάλειαν, οὓς θὰ ἐθεώρη ἐκάστοτε ἀναγκάσιους ἵνα ἢ ὑπ' αὐτὸν δυνάμει καταστή ἱκανὴ πρὸς ἀνελλιπὴ ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τῆς.

3. Ὁ Ἀρχηγὸς δύναται νὰ ἐκδίδῃ ἀπ' εὐθείας καὶ ἀγρονομικὰς διατάξεις τῇ ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δημοσίας Τάξεως Ὑπουργοῦ.

4. Ὁ Ἀρχηγὸς δύναται νὰ διατάσῃ τὴν ἐνέργειαν διοικητικῶν ἀναγκάσεων δι' ἅπαντας τοὺς ὑπ' αὐτὸν ὑπαλλήλους τοῦ Σώματος.

5. Διοικητικαὶ ἀνακρίσεις κατὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ διατάσσονται μόνον ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Δημοσίας Τάξεως Ὑπουργοῦ καὶ ἐνεργοῦνται ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν.

Ἄρθρον 3.

Μεταθέσεις καὶ προαγωγὰι τῶν ὀργάνων τοῦ Σώματος τῆς Ἀγροτικῆς ἀσφαλείας ἐνεργοῦνται μὲν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις πάντοτε ὁμῶς μετὰ πρὸτασιν τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Σώματος.

Ἄρθρον 4.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἀρμοδιότητος καὶ δικαιοδοσίας τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας ὡς καὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος Νόμου καθορισθήσονται διὰ Β. Δ., ἐκδοθησομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δημοσίας Τάξεως Ὑπουργοῦ.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσίευσώς αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Δεκεμβρίου 1945.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ μέλη

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ, ΕΜΜ. ΤΣΟΥΛΕΡΟΣ, Ι. ΣΟΦΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, ΣΤ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ, Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ—ΝΟΒΑΣ, ΑΛ. ΜΥΛΩΝΑΣ, Γ. ΒΟΡΑΖΑΝΗΣ, Δ. ΜΑΧΑΣ, Γ. ΜΠΟΥΡΔΑΡΑΣ, Χ. ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ, ΕΥΣΤ. ΜΑΛΑΜΙΔΑΣ, Α. ΙΑΣΩΝΙΑΝΗΣ, Ι. ΠΕΛΤΕΚΗΣ, Ν. ΜΑΝΟΥΣΗΣ, Α. ΜΑΝΕΤΤΑΣ, Π. ΕΥΡΙΠΑΙΟΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΣ, Δ. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Δεκεμβρίου 1945.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΚΩΝΣΤ. ΡΕΝΤΗΣ

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 715)1945

Περὶ τακτοποιήσεως πληρωμῆς ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου δι' ἐπιχορήγησιν πρὸς τὸ Σῶμα Ἑλληνίδων Ὁδηγῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνονται αἱ ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου γινόμεναι πληρωμαὶ ἐκ δραχμῶν ἐνὸς ἐκατομμυρίου διακόσιων πενήνῳ χιλιάδων εἰς τὸ Σῶμα Ἑλληνίδων Ὁδηγῶν δι' ἐπιχορήγησιν τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν ἀμέσων καὶ ἐπιτακτικῶν δαπανῶν λειτουργίας του, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ διὰ τὴν τακτοποίησιν τούτων ἐγγραφὴ τῆς ἀπαιτουμένης πιστώσεως εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργεῖου Ὁρησκυμμάτων καὶ Ἑθνικῆς Παιδείας.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἑφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Δεκεμβρίου 1945

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ, ΕΜΜ. ΤΣΟΥΛΕΡΟΣ, Ι. ΣΟΦΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΠΡ. ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, ΣΤ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ, Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ—ΝΟΒΑΣ, ΑΔ. ΜΥΔΩΝΑΣ, Γ. ΒΟΡΑΖΑΝΗΣ, Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ, Γ. ΜΠΟΥΡΔΑΡΑΣ, Χ. ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ, Ε. ΜΑΛΑΜΙΔΑΣ, Α. ΙΑΣΩΝΙΑΔΗΣ, Γ. ΚΑΡΤΑΛΗΣ, Ι. ΠΕΛΤΕΚΗΣ, Ν. ΜΑΝΟΥΣΗΣ, Θ. ΜΑΝΕΤΤΑΣ, Π. ΕΥΡΙΠΑΙΟΣ, Ν. ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΣ, Δ. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ, Γ. ΠΑΠΠΑΣ, Ν. ΚΡΑΣΑΔΑΚΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Δεκεμβρίου 1945

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΚΩΝΣΤ. ΡΕΝΤΗΣ

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 716.

Περὶ ἐπιβολῆς προσθέτου τέλους 10 ο)ο ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τῶν κινηματογράφων τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης ἐπὶ τοῦ Κρατικοῦ Θεάτρου Θεσσαλονίκης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

1. Ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων πάντων τῶν κινηματογράφων τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης ἐπιβάλλεται πρόσθετον τέλος ἴσον πρὸς τὸ 1)10 τῆς τιμῆς αὐτῶν, ὑπὲρ τοῦ Κρατικοῦ Θεάτρου Θεσσαλονίκης.

2. Τὸ πρόσθετον τοῦτο τέλος, εἰσπραττόμενον ὁμοῦ μετὰ τοῦ φόρου Δημοσίων Θεαμάτων, κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεων δημοσίων ἐσόδων, ἀποδίδεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμείου κατὰ τὰς διατάξεις περὶ Νομικῶν Προσώπων καὶ εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν, μὴ ὑποκείμενον εἰς οὐδεμίαν κράτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Δεκεμβρίου 1945.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ, ΕΜΜ. ΤΣΟΥΛΕΡΟΣ, Ι. ΣΟΦΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ—ΝΟΒΑΣ, ΑΔ. ΜΥΔΩΝΑΣ, Γ. ΒΟΡΑΖΑΝΗΣ, Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ, Α. ΜΑΧΑΣ, Χ. ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ, Ε. ΜΑΛΑΜΙΔΑΣ, Α. ΙΑΣΩΝΙΑΔΗΣ, Γ. ΚΑΡΤΑΛΗΣ, Ι. ΠΕΛΤΕΚΗΣ, Ν. ΜΑΝΟΥΣΗΣ, Π. ΕΥΡΙΠΑΙΟΣ, Ν. ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΣ, Δ. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ, Γ. ΠΑΠΠΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Δεκεμβρίου 1945.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. ΡΕΝΤΗΣ

(8)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 717.

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν ἀπορροσῶν τοὺς ἀποσπώμενους Δημοσίους ὑπαλλήλους κλπ. ἐν κυρίῳ καθήκοντων τῶν εἰς ἄλλας δημοσίας ὑπηρεσίας κλπ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Δημοσίοι πολιτικοὶ ὑπάλληλοι ἢ σταθιωτικοὶ ἐν γένει ἀποσπώμενοι μενίμως ἢ προσωρινῶς ἐκ τῶν κυρίων αὐτῶν καθήκοντων εἰς ἄλλας δημοσίας ὑπηρεσίας, ἐδρευσάσας ἐν τῇ ἐδρᾷ τῆς ἀσκήσεως τῶν κυρίων αὐτῶν καθήκοντων, ὡ καὶ εἰς τοιαύτας Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, Εἰδικῶν Ταμείων, Εἰδικῶν Λογαριασμῶν, Ὁργανισμῶν Δημοσίου Χαρακτῆρος, οὐδεμιᾶς δικαιούνται ὑπὸ οἰανδήποτε μὲν φήν προσθέτου ἀποζημιώσεως διὰ τὴν λόγῳ τῆς τοιαύτης ἀποσπάσεως αὐτῶν καὶ κατὰ τὰς ἐργασίους ὥρας ἐκτέλεσιν τῶν καθήκοντων τῶν εἰς τὰς ἀς ἀποσπάσθησαν ὑπηρεσίας εἴτε εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτῶν εἴτε εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους.

2. Αἱ ὡς ἄνω διατάξεις ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τῶν ὑπαλλήλων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, Εἰδικῶν Ταμείων, Εἰδικῶν Λογαριασμῶν, Ὁργανισμῶν Δημοσίου Χαρακτῆρος καὶ Τραπεζῶν, τοὺς ἀποσπώμενους μενίμως ἢ προσωρινῶς ἐκ τῶν κυρίων καθήκοντων τῶν εἰς δημοσίας ὑπηρεσίας ἐδρευσάσας ἐν τῇ ἐδρᾷ τῆς ἀσκήσεως τῶν κυρίων καθήκοντων, ὡ καὶ εἰς τοιαύτας ἄλλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, εἰδικῶν ταμείων καὶ ἐν γένει ὁργανισμῶν δημοσίου χαρακτῆρος.

3. Εἰς τὰ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερόμενα πρόσωπα, δύνανται δι' ἀποφάσεων τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ παρέχωνται ἑξοδα κινήσεως ἢ ἀποζημιώσεως λόγῳ καθ' ὅλην περιόδον ἐργασίας, ἐφαρμοζομένων ἐν προκειμένῳ καθ' ὅλην κληρίαν τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ. 1266)1942.

4. Πᾶσα γενικὴ ἢ εἰδικὴ διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς διὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου καταρτίζεται.

5. Ἐξαιρετικῶς ἐπὶ ἐξάμηνον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διὰ τὸς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐφοδιασμοῦ ἀποσπώμενους μετατιθεμένους ὑπαλλήλους ἐξακολουθοῦσιν ἰσχύουσιν αἱ εἰς δικαίαι διατάξεις περὶ παροχῆς αὐτοῖς ἐπιμισθίου, καθορισμοῦ τούτου κατὰ τὸ γινόμενον τοῦτο διάστημα διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐφοδιασμοῦ καὶ Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἑφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Δεκεμβρίου 1945.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ, ΕΜΜ. ΤΣΟΥΛΕΡΟΣ, Ι. ΣΟΦΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΡΕΝΤΗΣ, ΣΤ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ, ΑΔ. ΜΥΔΩΝΑΣ, Γ. ΒΟΡΑΖΑΝΗΣ, Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ, Α. ΜΑΧΑΣ, Χ. ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ, Ε. ΜΑΛΑΜΙΔΑΣ, Α. ΙΑΣΩΝΙΑΔΗΣ, Ι. ΠΕΛΤΕΚΗΣ, Ν. ΜΑΝΟΥΣΗΣ, Θ. ΜΑΝΕΤΤΑΣ, Π. ΕΥΡΙΠΑΙΟΣ, Ν. ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΣ, Δ. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ, ΠΑΠΠΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Δεκεμβρίου 1945.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. ΡΕΝΤΗΣ

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ υπ' αριθ. 719 (9)

Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως νόμων των περί ήθρων καταναλώσεως.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β' ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του Ημετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, άπεφα-
σίσμεν και διατάσσομεν :

Άρθρον 1.

Το άρθρον 1 του υπ' αριθ. 648) 1945 Άναγκ. Νόμου «περί
φορολογίας των κέντρων διασκεδάσεως κλπ.» αντικαθίστα-
ται ως εξής :

1. Προκειμένου περί κέντρων διασκεδάσεως μεγάλης κι-
νήσεως, ό κατά τας διατάξεις του υπ' αριθ. 504) 1937 Άναγκ.
Νόμου επιβαλλόμενος ειδικός φόρος όρίζεται ούχι παγίως
άλλα εις τριάκοντα τρία τοίς εκατόν (33 ο)ο επί των ά-
καθαρίστων εισπράξεων αύτών.

Δι' αποφάσεων του Υπουργικού Συμβουλίου, μετά γνώ-
μην Έπιτροπής όριζομένης υπό του Υπουργού των Οικονομι-
κών, όρίζονται εκάστοτε τα κέντρα διασκεδάσεως επί των ό-
ποιων θα έχη εφαρμογήν ή διατάξις τής παρούσης παραγρά-
φου. Κέντρα διασκεδάσεως δια τα όποια ό φόρος καθορίσθη
επί ποσοτώ έκ των άκαθαρίστων εισπράξεων και τα όποια
έπαισαν να είναι μεγάλης κινήσεως, δύνανται δι' αποφάσεως
του Υπουργικού Συμβουλίου κατά τον αύτον τρόπον εκδιδο-
μένης να υποβάλλονται εις τον παγίως δι' εκάστην ήμέραν
λειτουργίας αύτών όριζόμενον φόρον.

2. Δι' αποφάσεων του Υπουργού των Οικονομικών καθο-
ρισθήσεται ό τρόπος του έλέγχου, αι ύποχρεώσεις των διευ-
θυντών των κέντρων, ή διαδικασία τής βεβαίωσεως και εισ-
πράξεως του κατά τ' άνωτέρω επιβαλλόμενου φόρου και ό
τρόπος καθορισμού και επιβολής αυτού, επιτροπυμένου όπως,
αι άκαθάριστοι εισπράξεις των κέντρων διασκεδάσεως προσ-
διορίζονται δι' εκάστην ήμέραν ή και δια πλείονας ήμέρας
παρ' Έπιτροπής όριζομένης υπό του Υπουργού των Οικονο-
μικών ανάλογως προς το είδος και τας εργασίας του κέν-
τρου διασκεδάσεως και επί τη βάσει στοιχείων και τεκμηρίων
παρασπυόμενων ένδεικτικώς δι' αποφάσεως του Υπουρ-
γού των Οικονομικών. Η αύτη Έπιτροπή δύναται λαμβάνουσα
υπόψιν τα αυτά στοιχεία και τεκμήρια να καθορίζη προσωρινώς
εις την άρχήν εκάστου μηνός τον υπό του κέντρου διασκεδά-
σεως καταβλητέον φόρον ανάλογως προς τας πιθανάς εισ-
πράξεις αυτού, προβαίνουσα εις τον όριστικόν καθορισμόν του
φόρου έντός πέντε ήμερών από τής λήξεως εκάστου μηνός.

Όσαύτως δι' αποφάσεων του Υπουργού των Οικονομικών
καθορισθήσεται και πάσα άλλη λεπτομέρεια δια την εφαρμο-
γήν του παρόντος Νόμου.

3. Αί διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων δύνανται
να εφαρμόζονται ανάλογως και επί των Κέντρων πολυτε-
λείας.

Άρθρον 2.

Η παράγραφος 1 του άρθρου 2 του υπ' αριθ. 652) 1945
Άναγκ. Νόμου «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των
διατάξεων περί φόρων καταναλώσεως κλπ.» αντικαθίσταται
ως εξής :

1. Επί των εισιτηρίων πάσης φύσεως δημοσίων θεαμάτων
επιβάλλεται ειδικόν πρόσθετον τέλος υπέρ του δημοσίου, μη
προσαναυξανόμενον δια των υπέρ τρίτων προσθέτων τελών καθο-
ριζόμενον ως εξής :

Α' Επί των εισιτηρίων κινηματογράφων και χορών.

α) Εις δραχμάς δέκα (10), εφόσον ή τιμή του εισιτηρίου
(δικαίωμα θεατρώνου, κύριον τέλος και πρόσθετα υπέρ τρί-
των) είναι άνω των δραχμών εκατόν (100) και μέχρι δραχ-
μών διακοσίων (200).

β) Εις δραχμάς είκοσι (20), εφόσον αύτη είναι άνω των
δραχμών διακοσίων (200) και μέχρι δραχμών τριακοσίων
(300).

γ) Εις δραχμάς τριάκοντα (30), εφόσον αύτη είναι άνω

των δραχμών τριακοσίων (300) και μέχρι δραχμών τετρακο-
σίων (400).

δ) Εις δραχμάς τεσσαράκοντα (40), εφόσον αύτη είναι
άνω των δραχμών τετρακοσίων (400) και μέχρι δραχμών
πεντακοσίων (500).

ε) Εις δραχμάς εξήκοντα (60), εφόσον αύτη είναι άνω
των δραχμών πεντακοσίων (500) και μέχρι δραχμών εξακο-
σίων (600).

στ) Εις δραχμάς ογδοήκοντα (80), εφόσον αύτη είναι
άνω των δραχμών εξακοσίων και μέχρι δραχμών επτακοσίων
(700).

ζ) Εις δραχμάς εκατόν (100), εφόσον αύτη είναι άνω
των δραχμών επτακοσίων (700) και μέχρι δραχμών οκτα-
κοσίων (800).

η) Εις δραχμάς εκατόν είκοσιν (120), εφόσον αύτη είναι
άνω των δραχμών οκτακοσίων (800) και μέχρι δραχμών έν-
νεακοσίων (900).

θ) Εις δραχμάς εκατόν πενήκοντα (150), εφόσον αύτη
είναι άνω των δραχμών έννεακοσίων (900) και μέχρι δραχ-
μών χιλίων (1000).

ι) Εφόσον ή τιμή του εισιτηρίου είναι άνωτέρα των δραχ-
μών χιλίων το ειδικόν τουτο πρόσθετον τέλος καθορίζεται επί
πλέον του δια του προηγούμενου εδαφίου όριζόμενου ποσού
των δραχμών εκατόν πενήκοντα (150) εις δραχμάς τριά-
κοντα (30) άνά εκατοντάδα δραχμών τιμής εισιτηρίου, του
κλάσματος τής εκατοντάδος υπολογιζόμενου ως άκεραίας
τουαύτης.

Β' Επί των εισιτηρίων των λοιπών πάσης φύσεως θεα-
μάτων :

α) Εις δραχμάς δέκα (10), εφόσον ή τιμή του εισιτηρίου
(δικαίωμα θεατρώνου, κύριον τέλος και πρόσθετα υπέρ τρί-
των) είναι άνω των δραχμών διακοσίων (200) και μέχρι
δραχμών τριακοσίων (300).

β) Εις δραχμάς είκοσιν (20), εφόσον αύτη είναι άνω
των δραχμών τριακοσίων (300) και μέχρι δραχμών τετρα-
κοσίων (400).

γ) Εις δραχμάς τριάκοντα (30), εφόσον αύτη είναι άνω
των δραχμών τετρακοσίων (400) και μέχρι δραχμών πεντα-
κοσίων (500).

δ) Εις δραχμάς τεσσαράκοντα (40), εφόσον αύτη είναι
άνω των δραχμών πεντακοσίων (500) και μέχρι δραχμών
εξακοσίων (600).

ε) Εις δραχμάς πενήκοντα (50), εφόσον αύτη είναι άνω
των δραχμών εξακοσίων (600) και μέχρι δραχμών επτακο-
σίων (700).

στ) Εις δραχμάς εξήκοντα (60), εφόσον αύτη είναι άνω
των δραχμών επτακοσίων (700) και μέχρι δραχμών οκτακο-
σίων (800).

ζ) Εις δραχμάς ογδοήκοντα (80), εφόσον αύτη είναι άνω
των δραχμών οκτακοσίων (800) και μέχρι δραχμών έννε-
ακοσίων (900).

η) Εις δραχμάς εκατόν (100), εφόσον αύτη είναι άνω
των δραχμών έννεακοσίων (900) και μέχρι δραχμών χιλίων
(1000).

θ) Εφ' όσον ή τιμή του εισιτηρίου είναι άνωτέρα των
δραχμών χιλίων το ειδικόν τουτο πρόσθετον τέλος καθορίζε-
ται επί πλέον του δια του προηγούμενου εδαφίου όριζόμενου
ποσού των δραχμών εκατόν (100), εις δραχμάς είκοσιν (20)
ανά εκατοντάδα δραχμών τιμής εισιτηρίου, του κλάσματος
τής εκατοντάδος υπολογιζόμενου ως άκεραίας τουαύτης.

Γ' Το κατά τ' άνωτέρω επιβαλλόμενον επί των εισιτηρίων
των πάσης φύσεως δημοσίων θεαμάτων ειδικόν πρόσθετον
τέλος υπέρ του Δημοσίου καθορίζεται εις το ήμισυ μόν προκει-
μένου περί θεαμάτων τελουμένων εις πόλεις πληθυσμού ά-
νωτέρου των 5.000 και μέχρι 10.000 κατοίκων, εις το τέ-
τατον δε προκειμένου περί θεαμάτων τελουμένων εις πόλεις
κλπ. πληθυσμού κατωτέρου των 5.000 κατοίκων, εις ά δέ
συμπεριλαμβάνονται αι λουτροπόλεις και έν γένει οι τόποι
θερινής διαμονής. Τα κάτω των 10.000 κατοίκων προάσται.

και συνεισισμοί πόλεων δεν θεωρούνται ως αυτοτελείς πόλεις διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης διατάξεως.

Ἄρθρον 3.

Αἱ τιμαὶ πωλήσεως τῶν εἰδῶν Μονοπωλείου, ἤτοι τοῦ ἁ-
λατος, τοῦ πετρελαίου, τῶν πυρσίων, τῶν παιγνιοχάρτων καὶ
τῆς σακχαρίνης, ὁρίζονται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν
Οἰκονομικῶν, δημοσιονομῶν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυ-
βερνήσεως.

Αἱ ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς Διεθνούς ἐμπολέμου καταστά-
σεως ἐκδοθεῖσαι μέχρι τοῦδε ἐπὶ τῇ βᾶσει τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ
ὑπ' ἀριθ. 955)1942 Ν. Δ)τος περὶ τροποποιήσεως καὶ
συμπληρώσεως ἐνίων διατάξεων τῶν Νόμων περὶ Μονοπω-
λίων καὶ Φόρων Καταναλώσεως, ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ
τῶν Οἰκονομικῶν, δι' ὧν ὁρίσθησαν τιμαὶ πωλήσεως μονο-
πωλιακῶν εἰδῶν, θεωροῦνται ὡς νομίμως ἐκδοθεῖσαι.

Ἄρθρον 4.

Ἐπιτρέπεται, ὅπως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰ-
κονομικῶν ἀποσπῶνται ἐπὶ ἐξέμνηρον ὡς ἐπὶ τῇ ἐν ταῖς Ἀ-
λυσιαῖς τοῦ Κράτους ὑπάλληλοι τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας
τῆς Γεν. Δ)σεως Φορολογίας ἢ τῆς Γεν. Δ)σεως Δημοσίου
Λογιστικοῦ ἢ τῶν Περιφερειακῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουρ-
γείου Οἰκονομικῶν.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καθορίζονται τὰ καθήκοντα καὶ
ἐν γένει ἡ ἀρμοδιότης τῶν ἐν λόγῳ ἀποσπασμένων ὑπαλλήλων
ὡς καὶ εἰδικὸν ἐπίδομα ἀναλόγως τῶν ἐν τῇ ἅλυσίᾳ ἐν ἡ ἀ-
ποσπᾶται ὁ ὑπάλληλος κρατουσῶν βιωτικῶν συνθηκῶν, ἐκ-
τός τῆς συμφώνως ταῖς καίμεναις διατάξεσι παρεχομένης ἡ-
μερησίας ἀποζημιώσεως ἐκτὸς ἔδρας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Δεκεμβρίου 1945.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ, ΕΜΜ. ΤΣΟΥΛΕΡΟΣ, Ι. ΣΟΦΙΑΝΟΠΟΥ-
ΛΟΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, ΣΤ. ΜΕΡΚΥΡΗΣ, ΑΔ. ΜΥΔΩΝΑΣ,
Γ. ΒΟΡΑΖΑΝΗΣ, Θ. ΧΑΒΙΝΙΣ, Α. ΜΑΧΑΣ, Χ. ΕΥΕΛ-
ΠΙΑΝΗΣ, Ε. ΜΑΛΑΜΠΑΣ, Α. ΙΑΣΩΝΕΑΝΗΣ, Ι. ΠΕΛΤΕ-
ΚΗΣ, Ν. ΜΑΝΟΥΣΗΣ, Θ. ΜΑΝΕΓΓΑΣ, Π. ΕΥΡΙΠΛΕΙΟΣ,
Γ. ΜΑΥΡΟΣ, Α. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ, Γ. ΠΑΝΗΛΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους ὁδὸς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Δεκεμβρίου 1945.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Κ. ΡΕΝΤΗΣ

(10)

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 720.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν
τῶν Νόμων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφ-
σίσαιμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ δεῦτερον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1
τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 651)1945 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:
«Ὡς ἀξία τῶν εἰσκαθέντων εἰδῶν λαμβάνεται τὸ παρασχέ-
θεν εἰς τὸν ὑπόχρεον ποσὸν τοῦ ξένου νομίσματος διὰ τὴν ἐν
τῷ τιμολογίῳ ἀναγραφασμένην ἀξίαν τῶν εἰδῶν τούτων καὶ
διὰ τὰς εἰς ξένον νόμισμα δαπάνας διὰ μεταφορικὰ κλπ. τῶν
αὐτῶν εἰδῶν. Εἰς τὰς περιπτώσεις ἐλλείμματος διαπιστω-
θέντος ὑπὸ τῆς Τελωνειακῆς Ἀρχῆς τὸ ὑπ' αὐτῆς διὰ τοῦτο
καθορισθὲν ποσὸν τοῦ ξένου νομίσματος ἐκπίπτει ἐκ τῆς
ἀνωτέρω ἀξίας.

Ὁ φόρος οὗτος, μὴ προσαυξανόμενος δι' εἰσδηλότητα προσθε-
του ποσούτου ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, Δήμων, Κοινοτήτων, νομι-
κῶν προσώπων δημοσίου δικαίου κλπ. ὁρίζεται κατὰ τὴν ἐπο-
μένην κλίμακα.

Κλίμακα α μέρων	Φόρος εἰς δραχμὰς κατὰ μέρος ἐκάστου κλίμακον	Φόρος εἰς δραχμὰς ἐκάστου κλίμακον	Σύνολον μέρων	Σύνολον φόρων εἰς δραχμὰς
12.500			12.500	
12.500	90	1.125.000	25.000	1.125.000
25.000	100	2.500.000	50.000	3.625.000
50.000	120	6.000.000	100.000	9.625.000
100.000	140	14.000.000	200.000	23.625.000
200.000	160	32.000.000	400.000	55.625.000
300.000	180	54.000.000	700.000	100.625.000
Ὑπερβάλλο.	200			

Ὡς εἰσκαθέντα εἶδη θεωροῦνται τὰ τελωνισθέντα εἰς
ἀνάγκων εἶδη. Ὡς εἰσκαθέντα δὲ λογίζεται ἐκείνος ἐπ' ὀ-
νόματι τοῦ ὁποίου κατετέθη ἡ διασάφησης ἢ ἡ αἰτήσεις ἀνα-
λώσεως.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ φράσις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ἀναγκ.
Νόμου 651)1945 «ἐπὶ ὁμορρυθμῶν καὶ ἑτερορρυθμῶν ἐται-
ρειῶν ὑπόχρεοι εἶναι οἱ ὁμορρυθμοὶ ἐταῖροι» ἀντικαθίσταται
ὡς ἑξῆς:

«Ἐπὶ ὁμορρυθμῶν καὶ ἑτερορρυθμῶν ἐταιρειῶν ὁ φόρος
ὕπολογίζεται θεωρουμένου ὡς εἰσκαθέντος τοῦ νομικοῦ προ-
σώπου, διὰ τὴν καταβολὴν δὲ τοῦ ποσούτου τοῦ φόρου εἶ-
ναι ὑπόχρεοι ἀλληλεγγύως οἱ ὁμορρυθμοὶ ἐταῖροι».

2. Τὸ δεῦτερον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2
τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 651)1945 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων καθ' ὅς ἡ εἰσκαθὴν ἔγένετο ἐπ'
ὀνόματι μὲν ἐμπορικοῦ ἀντιπροσώπου οἰκῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ
ἢ παραγγελιοδόχου ἀποθεδεργιμένως ὅμως διὰ λογαριασμὸν
τρίτου, ὑποχρεώσιν ὑποβολῆς δηλώσεως καὶ καταβολῆς τοῦ
φόρου ἐπὶ τῆς ὀφειλῆς τῶν εἰδῶν τούτων ἔχει ἐκείνος διὰ
λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἡ εἰσκαθὴν τῶν εἰδῶν τού-
των. Ἐν ἡ περιπτώσει τὸ Δημοσίον δὲν ἱκανοποιηθῇ ἐκ τοῦ
ὑποχρέου δικαιοῦται νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν καταβολὴν τοῦ φόρου
ὑπὸ τοῦ ἀντιπροσώπου ἢ τοῦ παραγγελιοδόχου, ὅστις ὅμως
καταβάλλων ἔχει δικαίωμα ἀναγωγῆς κατὰ τοῦ ὑποχρέου.

3. Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ἀναγκ. Νό-
μου 651)1945 προστίθεται δεύτερον καὶ τρίτον ἐδάφια ὡς
ἀκολουθῶς:

«Αἱ διατάξεις τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παρούσης παραγρά-
φου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἀγοραστῶν, χονδρικῶς ἢ ἡμι-
χονδρικῶς, εἰδῶν εἰσκαθέντων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ὑπὸ ἐπιχει-
ρήσεων ἐχθρικῶν τελουσῶν κατὰ τὴν ἰσχύιν τοῦ παρόντος ἢ
τιθεμένων ἐφεξῆς ὑπὸ μεσεγγύησιν κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ διατά-
ξεις τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2636)1940.

Ἡ ὑπὸ τῆς περιπτώσεως α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρ-
θρου 7 τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένη μείωσις λόγῳ ἐπι-
βαρύνσεως τῶν εἰσκαθέντων εἰδῶν διὰ ἀσυνήθων δαπανῶν
δὲν παρέχεται εἰς τοὺς περὶ ὧν προβλέπεται ἡ παρούσα παρά-
γραφος ἀγοραστὰς τῶν εἰδῶν τούτων».

4. Εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 651)1945 προστί-
θεται 3 παράγραφος ὡς ἀκολουθῶς, τῶν ἄχρι τοῦδε παρα-
γράφων 3 καὶ 4 ἀριθμοῦμένων ἐφεξῆς εἰς 4 καὶ 5.

«3. Ὁ εἰσκαθέντος ὁ γενόμενος κύριος φορτωτικῶν ἐγγρά-
φων κατόπιν μεταβιβάσεως τῶν παρ' ἄλλου ἔχει ἰδίαν ὑπο-
χρεώσιν διὰ τὴν ὑποβολὴν δηλώσεως καὶ καταβολὴν φόρου
ἐπὶ τῶν δύο τρίτων τῆς ἀξίας τῶν οὕτω ἀγορασθέντων καὶ
εἰσκαθέντων εἰδῶν, ὁ δὲ μεταβιβάσας τὰ φορτωτικὰ ἐγγράφα
ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἰσίου εἶναι ἐκτεθειμένος τῇ τιμολόγησιν ἔχει ἰ-

διὰν υποχρεώσιν διὰ τὴν υποβολὴν δηλώσεως καὶ καταβολὴν τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ ἑνὸς τρίτου τῆς ἀξίας τῶν αὐτῶν εἰδῶν. Ἐν περιπτώσει ἐλθούσεως τοῦ τιμολογίου εἰς διαταγὴν ὑποχρεώσιν διὰ τὸν φόρον ἐπὶ τοῦ ἑνὸς τρίτου τῆς ἀξίας τῶν εἰδῶν τούτων τυγχάνει ἐκείνος ὅστις ἐνέδασε τὴν ἀξίαν ἢ ἡνοίξε τὴν πίστωσιν καὶ ἐν ἀνυπαρξίᾳ τούτου, ὑποχρεώσιν τυγχάνει ἐκείνος ὑπὲρ οὗ τὸ πρῶτον μετεβιβάσθησαν δι' ὁπίσθω γραφῆσεως τὰ φορτωτικά ἔγγραφα.

Αἱ Τράπεζαι εἰς διαταγὴν τῶν ὁποίων ἐξεδόθησαν φορτωτικά ἔγγραφα υποχρεοῦνται ὅπως τὸ βραδύτερον μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1945 ἀποστείλουσιν εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐφεσορὸν κατὰστάσιν ἐμφαίνουσιν τὰ περιελθόντα εἰς αὐτὰς φορτωτικά ἔγγραφα καὶ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ διευθύνσεις ἐκείνων οἵτινες ἐνέδασαν τὴν ἀξίαν ἢ ἡνοίξαν τὴν πίστωσιν ἢ ὑπὲρ ὧν ἐγένετο τὸ πρῶτον ἢ ἐπιβιβαζόμενοι τῶν φορτωτικῶν ἔγγραφων.

5. Ἡ εἰς τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 651/1945 ἀναγραφομένη προθεσμία υποβολῆς δηλώσεως «μέχρι 30 Νοεμβρίου 1945» ὁρίζεται μέχρι 15 Δεκεμβρίου 1945.

Ἄρθρον 3.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 651/1945 προστίθεται ἡ ἐξῆς περίπτωσης :

«στ) Τὸ ὑπὸ τῶν καπνοβιομηχανῶν εἰσυχθέν καὶ χρησιμοποιηθὲν μέχρι 10 Νοεμβρίου 1944 σιγαρόχαρτον».

2. Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 651/1945 προστίθενται δεύτερον καὶ τρίτον ἐδάφια ὡς ἀκολούθως :

«Ὡσαύτως, καθ' ὅμοιον τρόπον, δύναται νὰ ἐξαίρωνται τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρου τὰ ἀλλοδαπὰ φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα καὶ αἱ μεσεγγυημέναι ἐχθρικοὶ ἐπιχειρήσεις περὶ ὧν προδίδεται ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου.

Αἱ κατὰ τὴν προϋσαν παράγραφον καὶ αἱ κατὰ τὴν περίπτωσιν β' καὶ στ' τῆς προηγουμένης παραγράφου 1 ἐξαίρουται τοῦ φόρου τοῦ παρόντος νόμου ἐπιχειρήσεις ὑπόκεινται διὰ τὰ ἐκ τῶν εἰσυχθέντων τούτων εἰδῶν τυχὸν προκύψαντα ὀφελήματα τῶν εἰς τὴν κατὰ τὸν Ἀναγκ. 182/1945 εἰδικὴν φορολογίαν τῶν κατὰ τὴν πολεμικὴν περίδον πλουτησάντων, ἐφ' ὅσον συντρέχει πρὸς τοῦτο περίπτωσης».

Ἄρθρον 4.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 651/1945 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«1. Τὸ ποσὸν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος Νόμου ἀξίας τῶν εἰσυχθέντων ὑφ' ἐκαστοῦ υποχρέου εἰδῶν, μειοῦται : α) μέχρι τριάνοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (30 ο ο) τῆς ἀξίας τοῦ τμήματος τῶν εἰσυχθέντων εἰδῶν διὰ τὸ ὅποιον διαπιστοῦται ἐλαττωματικότης καὶ βλάβη αὐτοῦ ἢ ἐπιβάρυνσις τοῦ διὰ ἀσυνήθων νομίμων ἢ μὴ θάπανων, καθὼς καὶ τοῦ τμήματος τῶν εἰσυχθέντων εἰδῶν τοῦ ὁποίου ἡ ἀξία εἶχε ἀποδεδειγμένως καταβληθῇ ὑπὸ τοῦ υποχρέου μέχρι καὶ τῆς 27 Ἀπριλίου 1941. β) μέχρι πενήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50 ο ο) τῆς ἀξίας τοῦ τμήματος τῶν εἰσυχθέντων εἰδῶν ὅπερ διαπιστοῦται πλήρως ὅτι ἐπωλήθη ὑπὸ τοῦ υποχρέου πράγματι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τιμῶν τῶν διατιμῆσεων. Ὅσαυτὸς διὰ τὸ αὐτὸ τμήμα τῶν εἰσυχθέντων εἰδῶν συντρέχει περίπτωσης συγκρότην ἐφαρμογῆς τῶν περιπτώσεων α' καὶ β' τῆς παρούσης παραγράφου, ἢ παρασχεθεῖσα μείωσις δὲν δύναται νὰ εἶναι ἄνωτέρα τῶν ἐξήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (60 ο ο) τῆς ἀξίας τοῦ τμήματος τούτου. γ) μέχρις ἑκατὸν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (100 ο ο) τῆς ἀξίας τοῦ τμήματος τῶν εἰσυχθέντων εἰδῶν ὅπερ ἀποδεδειγμένως ἐξηγήθη ἢ κατεστράφη ἐκ πυρκαϊῆς, βομβαρδισμοῦ, ἀντινέξεως ἢ ἄλλου πολεμικοῦ γεγονότος μέχρι 31 Μαρτίου 1945. δ) μέχρις ἑκατὸν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (100 ο ο) τῆς ἀξίας τοῦ τμήματος τῶν εἰσυχθέντων εἰδῶν ὅπερ ἀποδεδειγμένως ἐδεσμεύθη καὶ ἐπωλήθη διὰ διατακτικῶν, με τιμὰς διατιμῆσεως, κατεσχέθη ἢ ἐπετάχθη ὑπὸ τῶν ἀρχῶν ἢ τῶν κυβερνήσεων κατοχῆς, ἐφ' ὅσον διαπιστοῦται πλήρως ὅτι ἐκ τῆς τοιαύτης δεσμεύσεως, κατασχέσεως ἢ ἐπιτάξεως δὲν προέκυψαν ὀφελήματα ὑπὲρ τοῦ υποχρέου καὶ ε) λόγφ δηλώ-

σεως ἢ καταστροφῆς ἐκ πάσης φύσεως πολεμικῶν γεγονότων μέχρι 31 Μαρτίου 1945 ἐτέρων περιουσιακῶν στοιχείων τοῦ υποχρέου, ἐφ' ὅσον ἡ περιουσιακὴ αὐτῇ ζημία δὲν καλύπτεται ἐξ ὑπερτιμῆσεως τῶν εἰσυχθέντων εἰδῶν ἢ ἄλλων περιουσιακῶν στοιχείων αὐτοῦ καὶ γενικῶς ἐξ ἐτέρων οἰωνόηποτε εὐνοϊκῶν συνθηκῶν καὶ γεγονότων συντρεξάντων δι' ἑκάστον υποχρέου. Ἡ μείωσις δὲν δύναται νὰ εἶναι μεγαλύτερα τοῦ εἴκοσι ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (20 ο ο) τῆς ἀξίας τοῦ συνόλου τῶν εἰσυχθέντων ὑφ' ἐκαστοῦ υποχρέου εἰδῶν ἡλαττωμένης κατὰ τὰς τυχόν παρασχεθείσας εἰς αὐτὸν μειώσεις ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τῶν περιπτώσεων α ἕως καὶ δ τῆς παρούσης παραγράφου».

Ἄρθρον 5.

1. Τὸ εἰς τὴν παράγραφον 5 τοῦ ἄρθρου 2, τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 7 ὡς καὶ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 8 ἀναφερόμενον ὡς καταβλητέον ποσὸν «ἐν πέμπτον τοῦ φόρου» ὁρίζεται εἰς «ἐν ὄγδον τοῦ φόρου».

2. Εἰς τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 651/1945 προστίθεται ἐν συνεχείᾳ ἡ ἀκόλουθος φράσις :

«Προσέτι προσκαίνε εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων διὰ τὴν ἐκπτώσιν ἢ ἐπιστροφὴν τοῦ ἐπὶ πλέον βεβαιωθέντος φόρου».

3. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 651/1945 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«2. Ὁ φόρος τοῦ παρόντος Νόμου καταβάλλεται εἰς ὅκτω (8) ἴσας δεκαπενθήμερους δόσεις, τῆς πρώτης καταβαλλομένης σὺν τῇ δηλώσει. Ἐκαστῆς δὲ τῶν υπολοίπων ἐντὸς ἐκαστοῦ τῶν ἀμέσως ἐπομένων δεκαπενθήμερων».

4. Εἰς τὴν παράγραφον 6 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 651/1945 προστίθεται δεύτερον ἐδάφιον ὡς ἀκολούθως :

«Ὡσαύτως, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 431/1945».

5. Εἰς τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 651/1945 προστίθενται παράγραφοι 7 καὶ 8 ὡς ἐξῆς :

«7. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς ὁ υποχρεὼς ἀπεβίωσε πρὸ τῆς ἐνδεδειγμένης τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου, διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ φόρου, ὅστις βαρύνει τὸν ἀποβιώσαντα διὰ τὰ εἰσυχθέντα ὑφ' αὐτοῦ εἶδη, ὑπόχρεοι συμμέτρως εἶναι οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ ἢ ὁ κληθεὶς τῆς κληρονομίας.

Οἱ κατὰ τὸν χρόνον τῆς διαλύσεως ἢ συγχωνεύσεως ἀνω νόμου ἐταιρίας διευθυνταί, διαχειρισταί καὶ ἐκκαθαρισταί τούτων εὐθύνονται προσωπικῶς καὶ ἀλληλεγγύως διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ὀφειλομένου ὑπὸ τῆς ἐταιρικῆς φόρου τοῦ παρόντος Νόμου».

«8. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 431/1945 ἐφαρμόζεται ἀναλόγως καὶ προκειμένου περὶ τοῦ φόρου τοῦ παρόντος Νόμου τοῦ ὀφειλομένου ὑπὸ τῶν μεσεγγυημένων ἐχθρικών Ἐπιχειρήσεων».

6. Τὸ ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 5 καὶ τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 651/1945 ὁριζόμενον ποσοστὸν μνημιαίας προσαυξήσεως 30 ο ο καὶ 50 ο ο ὁρίζεται εἰς 1,50 ο ο καὶ 2,50 ο ο δι' ἑκάστον δεκαπενθήμερον.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 182/1945 προστίθενται καὶ παράγραφοι 4 καὶ 5 ἔχουσαι ὡς ἐξῆς :

«4. Εἰς ἃς περιπτώσεις καθίσταται ἀδύνατος, ἐλλείψει δικαστικοῦ λειτουργοῦ ἢ δημοσίων μελῶν, ἢ συγκρότησις παρὰ τινι Οἰκονομικῇ Ἐφορᾷ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ παρόντος Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν παραπέμπωνται αἱ ὑποθέσεις πρὸς ἐκδίκασιν εἰς Ἐκδικαστικὴν Ἐπιτροπὴν κατεστημένην παρ' ἐτέρᾳ Οἰκονομικῇ Ἐφορᾷ».

«5. Διὰ τὴν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1946 καὶ ἐφεξῆς συστάσιν τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἐνοστάσεων, ἐξαίρεται τῶν ἀσυνεπῶν παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφέσου καὶ τοῦ τείτον ὡς καὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 11 παραγρ. 2 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 651/1945 αἰτήσεως, ἀπαιτεῖται ἡ προσαγωγή γραμματίου καταβολῆς ποσοῦ δραχμῶν εἴκοσι

χιλιάδων (20.000), ἐφ' ὅσον αὐταὶ ἐκδικάζονται ὑπὸ πενταμελοῦς Ἐπιτροπῆς καὶ ποσοῦ ἔργων δέκα πέντε χιλιάδων (15.000) ἐφ' ὅσον ἐκδικάζονται ὑπὸ τριμελοῦς τριμελούς, διὰ δικαστικὰς δαπάνας, τὸ πρὸν τούτο δύναται νὰ αἰξομειοῦται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, διατίθεται δὲ κατὰ τὰ δι' ὁμοίας ἀποφάσεως ἐπισησόμενα.

Ἄρθρον 7.

1. Ἡ διατάξις τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 431)1945, ὡς προσετέθη διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 601)1945, καὶ τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ προκειμένου περὶ τοῦ κατὰ τὸν Ἀναγκ. Νόμον 182)1945 φόρου τῶν κατὰ τὴν πολεμικὴν περιόδον πλουτησάντων, ἰσχύουσι ἀφ' ἧς ἤρξατο ἰσχύειν ὁ Ἀναγκ. Νόμος 182)1945.

2. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν διατάξεων τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 182)1945 περὶ εἰδικῆς φορολογίας τῶν κατὰ τὴν πολεμικὴν περίοδον πλουτησάντων εἶναι ὅτι ἡ κατὰ τὸν ἄρθρον 5 τοῦ νόμου τούτου Ἐκδικαστικὴ Ἐπιτροπὴ ἐν τῇ ἐνασχέσει τοῦ δικαιοδοτικοῦ τῆς ἔργου ἔχει πάντα τὰ ἐν παραγράφῳ 5 τοῦ ἄρθρου 4 δικαιώματα τῆς φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς, δυναμένη πρὸς μὲν μέρωσιν δικαστικῆς πεποιθήσεως νὰ ζητῇ διὰ τοῦ Προέδρου ἢ τῶν μελῶν τῆς αἰκινήτουτε πληροφορίαν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 33 καὶ ἐπέκεινα τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, δυναμένη νὰ ὁδηγήσῃ εἰς μέρωσιν ὁρθῆς κρίσεως περὶ τοῦ φορολογητέου ποσοῦ.

Ἄρθρον 8.

1. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένης καὶ δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 431)1945 ἀναφερομένη ἀξία κτήσεως τῶν ἐγκαταστάσεων καὶ τῶν ἀκινήτων τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων ἢ λαμβανόμενη ὑπ' ὅψιν διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ἐνοικίου αὐτῶν, ἐπιτρέπεται ὅπως ἀναχθῇ εἰς ποσὸν ἴσον πρὸς τὴν κατὰ τὸν Δεκέμβριον 1940 ἀξίαν κτήσεως τῶν αὐτῶν ἐγκαταστάσεων καὶ ἀκινήτων, διὰ χρήσεως συντελεστῶν ἀναγωγῆς δι' ἑκαστον ἔτος.

Οἱ συντελεσταὶ ἀναγωγῆς τῆς ἀξίας κτήσεως δὲν δύνανται νὰ εἶναι ἀνώτεροι τῆς σχέσεως, εἰς ἣν εὐρίσκεται ἡ τιμὴ τῆς λίρας στερλίνας ἢ ὁ τιμάρθριθμος κόστους ζωῆς κατὰ τὸν χρόνον κτήσεως τῶν ἐγκαταστάσεων καὶ τῶν ἀκινήτων καὶ κατὰ τὸν μῆνα Δεκέμβριον 1940.

2. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένης καὶ δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, δύναται τὰ, ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 431)1945, ἀναφερόμενα ποσοστὰ καθορισμοῦ τοῦ ἐνοικίου τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων νὰ μεταβληθῶν, αὐτοματιούμενα, διὰ τι ἢ διὰ τινα ἔτη, πάντως ὅμως ἐντὸς τοῦ κατωτάτου ὁρίου τῶν 0,300)ο καὶ τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τῶν 0,500)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας κτήσεως τῶν ἐγκαταστάσεων, καὶ τῶν ἀκινήτων.

3. Διὰ τῶν ἐν παραγράφῳ 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένων ἀποφάσεων καθορισθῆσεται καὶ ὁ χρόνος ἐνάρξεως ἐφαρμογῆς τῶν δι' αὐτῶν γενησομένων τροποποιήσεων καθὼς καὶ πάσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν.

Ἄρθρον 9.

1. Εἰς τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 431)1945 προστίθεται τρίτη περίπρωσις ὡς ἀκολούθως ἰσχύουσα ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 431)1945:

«γ) Οἱ ὑπόχρεοι δι' οὗς παρεγγέθη ἀπαλλαγὴ ἢ μείωσις τῆς εἰσφορᾶς συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ παρόντος Νόμου».

2. Διὰ τὰς ὑποθέσεις περὶ ὧν προβλέπει ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 601)1945 δι' ἧς δὲν ἡσκήθη μέχρι 31 Ὀκτωβρίου 1945 αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως, ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου ἢ ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἐνεργεῖται συμπληρωματικὴ βεβαίωσις τῆς εἰσφορᾶς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνστάσεων, ἐφ' ὅσον ἡσκήθη ἐνστάσις ἢ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀποσπάσματος, ἐφ' ὅσον δὲν ἡσκήθη ἐνστάσις. Αἱ συνέπειαι ὑπερημερίας διὰ τὴν βεβαιωθησόμενον ποσὸν τῆς εἰσφορᾶς ἄρχονται μετὰ δεκαῆμερον ἀπὸ τῆς βεβαίωσεως.

Ἄρθρον 10.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 237)1945 εἶναι ὅτι αὐταὶ δὲν ἀφορῶσι τὰ πάσης φύσεως Φορολογικὰ Δικαστήρια ἢ Φορολογικὰς Ἐπιτροπὰς.

Ἄρθρον 11.

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1—5 τοῦ παρόντος Νόμου ἰσχύουν ἀφ' ἧς ἰσχύειν ὁ Ἀναγκ. Νόμος 651)1945.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 8 Δεκεμβρίου 1945.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντίβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηναῖν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ, ΕΜΜ. ΤΣΟΥΛΕΡΟΣ, Ι. ΣΟΦΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, ΣΤ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ, ΑΛ. ΜΥΛΩΝΑΣ, Γ. ΒΟΡΑΖΑΝΗΣ, Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ, Α. ΜΑΧΑΣ, Χ. ΕΥΕΛΠΙΑΝΗΣ, Ε. ΜΑΛΑΜΙΔΑΣ, Α. ΙΑΣΩΝΙΔΗΣ, Γ. ΚΑΡΤΑΛΗΣ, Ι. ΠΕΛΑΤΕΚΗΣ, Ν. ΜΑΝΟΥΣΗΣ, Θ. ΜΑΝΕΤΤΑΣ, Π. ΕΥΡΥΠΗΛΙΟΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΣ, Α. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 8 Δεκεμβρίου 1945

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ' ΡΕΝΤΗΣ